

съгледа заради цѣло-то имъ благоправіе,— които ся ласкаѣтъ съ надеждѣ на възмѣздіе за мнимы-тѣ тѣхны богоугодны дѣла, и като размышляватъ за смърть-тѣ, и бѣдѣщій-тѣ судъ, и въздаяніе, утѣшаватъ ся съ убѣжде-ніе-то, че не сѣ по малко благочестиви и благоправни отъ по много-то человекы, и още по добрѣ, че сѣ и по добри отъ мнозина, които познаватъ. Такыва сѣ сичкы-тѣ които мыслятъ че съ молитвѣ-тѣ, милостыніѣ-тѣ, и съ други подобны, струватъ благодать (добро) Богу, което той е задлъженъ да ги възмѣзди, и да ги приеме въ райскы-тѣ врата: подобно, и които мыслятъ че могатъ да получаютъ прощеніе съ строго-то си житіе, и съ приношеніе на дарове като очищеніе на грѣхове-тѣ си.

Такыва сѣ и сичкы-тѣ, които като наричатъ Христа тѣхенъ Спаситель показуватъ на противъ, че не знаѣтъ съ кой образъ той дѣйствува за спасеніе-то имъ.

ГЛАВА ВТОРА,

*Вѣра-та ны прави угодны прѣдъ Христа,
а не добры-тѣ ни дѣла.*

Но, като исповѣдамы че Христосъ е нашъ Спаситель, и че негова-та правда ны промышлява пріятіе при Бога, а не наша-та, нѣкои ще постоянствоватъ да думатъ че имамы потреба отъ добры-тѣ дѣла, за да ны направятъ угодны на Христа. Тѣ мыслятъ, че Христосъ спасава единъ-тѣ, а не другы-тѣ,